

Arrest

nr. 304 938 van 16 april 2024
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BOUDRY
Rue Georges Attout 56
5004 NAMUR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2024 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 2 februari 2024.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 8 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 april 2023.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 19 september 2023 ten aanzien van verzoekster een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, KV(...) beschikt over de Georgische nationaliteit en woonde de laatste vier jaar voor uw vertrek uit Georgië, sinds u trouwde met S.J.(...) (CGVS nr. xxx), in Telavi. U woonde daar samen met uw schoonvader, man en kinderen. De laatste periode voor uw vertrek verbleef u echter af en toe bij uw moeder in Rustavi om de problemen van uw man te vermijden.

Zijn problemen begonnen ongeveer acht maanden voor uw persoonlijk onderhoud. Hij werd achtervolgd door een onbekende auto en met de dood bedreigd omwille van zijn lidmaatschap bij de Nationale Beweging. U werd zelf nooit bedreigd, maar ervoer wel conflict met de leerkracht van uw kind. Zij zou er een andere politieke mening op na houden dan uw man, waardoor ze uw kind niet naar behoren verzorgde en aandacht gaf op school.

Om al die redenen verliet u Georgië op 6 februari 2023 samen met uw man en kinderen. Nog dezelfde dag kwamen jullie aan in België waar jullie op 8 februari 2023 een verzoek om internationale bescherming indienden.

Uw schoonvader woont nog in het huis in Telavi, hij werd twee weken na jullie vertrek uit Georgië aangevallen.

Bij een terugkeer naar Georgië vreest u dat er iets erg zal gebeuren, maar u kan niet zeggen wat precies en/of met wie.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

U baseert uw verzoek tot internationale bescherming immers op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw man S.J.(...) (CGVS nr. xxx). In het kader van het door hem ingediende verzoek tot internationale bescherming heb ik een beslissing genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van subsidiaire bescherming omwille van het ongeloofwaardig karakter van zijn relaas en de mogelijkheid tot nationale bescherming. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vaststellingen die tot de negatieve beslissing bij uw man hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing, die als volgt luidt:

"Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Bij een terugkeer naar Georgië vreest u gedood te worden door ene G.G.(...) (lid van Georgian Dream) en G.M.(...) (politieagent in Telavi) wegens uw activiteiten voor de NB (CGVS, p. 6 & 7).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft en verkiezingen er doorgaans competitief verlopen, niettemin zowel tijdens de verkiezingscampagne als tijdens de verkiezingen onregelmatigheden voorkomen. In de praktijk bekleedt sinds de jaren 2000 slechts één partij een machtspositie. Actueel is de macht geconcentreerd bij Georgian Dream. Sinds het aantreden van de Georgian Dream-coalitie in 2012 raakte de Georgische samenleving ook sterk gepolariseerd.

Hoewel het recht op vrijheid van vergadering en van betoging doorgaans worden gerespecteerd en de ordediensten betogingen vaak succesvol faciliteren, is er in periodes van verhoogde maatschappelijke en/of politieke spanning occasioneel sprake van het gebruik van disproportioneel geweld door de ordediensten in het kader van betogingen. Tijdens betogingen arresteert de politie ook regelmatig betogers omwille van administratieve overtredingen. Dit kan gepaard gaan met geweld. Marteling en onmenselijke of vernederende behandeling door leden van de ordehandhaving vormen volgens de Public Defender de voorbije jaren echter niet langer een structureel probleem in Georgië. Arrestanten kunnen na arrestatie veroordeeld worden tot een administratieve boete of detentie. Deze administratieve sancties hebben een bekoelend effect op activisten en zijn bedoeld om het protest stil te leggen, maar leiden gewoonlijk niet tot systematische persoonsgerichte vervolging. Vertegenwoordigers van de media, oppositiefiguren en vooraanstaande activisten worden in bepaalde situaties wel doelbewust gearresteerd tijdens betogingen. Vreedzame betogingen worden daarnaast soms verstoord door tegenbetogingen van agressieve groepen, wat kan uitmonden in onderlinge schermutselingen met fysiek geweld.

In verkiezingsperiodes kan de regering(spartij) druk uitoefenen op personen die politiek belangrijk zijn, hoofdzakelijk kandidaten voor oppositiepartijen, mensen die invloed hebben of actieve leden van gemeenteraden. Kiezers kunnen tijdens de verkiezingsperiode benaderd worden om te stemmen op de regerende partij. Deze intimidatiepogingen betreffen voornamelijk psychologische druk en zetten zich niet voort na afloop van de verkiezingen. Overheidsmedewerkers die stemmen ronselen voor de oppositie of hun voorkeur voor de oppositie publiekelijk uiten, riskeren hun job te verliezen. Fysiek geweld, strafrechtelijke vervolging en arrestaties zijn echter eerder uitzonderlijk. Doorgaans zijn er geen gevolgen indien de betrokkene niet ingaat op de eis om zijn politieke activiteiten op te geven of te stemmen op de regerende partij.

Actueel is er geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden. Hooggeplaatste opposanten/ critici staan wel bloot aan politiek gemotiveerde gerechtelijke vervolging waarbij fundamentele rechten worden geschonden. Dergelijke zaken worden doorgaans echter gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In hoeverre opposanten/critici van het huidige regime omwille van hun politieke overtuigingen en/of activiteiten blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie, gerechtelijke vervolging en/of geweld vanwege de autoriteiten en/of derden en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Wat betreft uw profiel dient op basis van het geheel van elementen in uw administratieve dossier geconcludeerd te worden dat u een laaggeplaatst opposant/criticus van het huidige Georgische regime bent. Uit uw verklaringen en één bewijsstuk blijkt immers dat u sinds 2019 tot uw vertrek uit Georgië lid was van en tewerkgesteld was voor de partij 'Nationale Beweging' op lokaal niveau in de regio van Telavi. De eerste jaren bestond uw opdracht slechts uit administratieve taken, maar gedurende het laatste jaar stond u ook in voor het mobiliseren van mensen om deel te nemen aan manifestaties, weliswaar op kleine schaal door gebruik te maken van uw eigen netwerk, via mond-tot-mondreclame. Op die manier hielp u mee aan 10 – 15 manifestaties waarvoor u telkens een twintigtal personen ronselde. Zelf nam u deel aan drie of vier manifestaties (CGVS, p. 4 & 5).

Er dienen vooreerst ernstige bedenkingen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas.

Zo slaagt u er niet in aannemelijk te maken waarom uw belagers het precies op u gemunt zouden hebben. U stelde wel dat ze van u eisten dat u uw activiteiten voor de NB zouden opgeven (CGVS, p. 7), maar waarom ze het specifiek op u gemunt hadden, weet u niet (CGVS, p. 10). Sowieso lijken de doodsb bedreigingen – in het licht van bovenstaande informatie - danig uit proportie in verhouding tot de activiteiten waarvan sprake is; met het verrichten van administratieve taken en het ronselen van 20 personen voor manifestaties is uw

invloed namelijk erg gering. Bovendien verklaart u zelf dat andere mensen met eenzelfde functie geen problemen ervaren, wat de beweerde fixatie op u des te absurder maakt (CGVS, p. 10).

Voorts is het opmerkelijk dat u een aanbod van de partij om hetzelfde werk in een andere stad uit te voeren weigerde, naar eigen zeggen wegens economische redenen en het gebrek aan garantie dat dezelfde problemen zich niet elders zouden verderzetten (CGVS, p. 10 & 11). Deze maatregel had echter het einde van uw problemen kunnen betekenen. Dat u het zelfs niet geprobeerd heeft, bevestigt het vermoeden dat er in uw hoofd geen acuut gevaar bestaat. Temeer omdat u eerder in verschillende andere steden gewoond en gewerkt had (CGVS, p. 2). Uw vrouw en kinderen hadden de laatste 8 maanden voor jullie vertrek bovendien reeds regelmatig bij uw schoonmoeder in Rustavi verbleven om problemen te vermijden (CGVS, p. 10 & 11 + CGVS B, p. 2 & 3). Nergens uit jullie verklaringen blijkt dat zij daar enig probleem kenden (CGVS B, p. 5). Wat betreft de financiële redenen die een mogelijke verhuis in de weg zouden staan, zij erop gewezen dat uit de verklaringen van uw vrouw blijkt dat jullie voor jullie vertrek op financiële steun van uw schoonvader konden rekenen (CGVS B, p. 6). Uw vrouw argumenteert wel dat de kost voor jullie vertrek eenmalig was en jullie in geval van een verhuis andere kosten zouden hebben (CGVS B, p. 6). Zelf werpt u op dat u in het dorp eigendom en familie hebt op wie u kon rekenen (CGVS, p. 11). Er kan niet worden ingezien waarom u zich ook niet bij uw schoonmoeder in Rustavi kon vestigen, eventueel tijdelijk, of u op zijn minst op de hulp van uw schoonmoeder zou kunnen rekenen hebben. U hebt bovendien ook nog een schoonbroer en -zus in Rustavi (CGVS B, p. 3). Om eventuele eigen huurkosten te dekken, had u uw eigendom in het dorp ook kunnen verhuren. Dat u in de gegeven omstandigheden dan ook halsoverkop beslist om uw hele hebben en houden achter te laten en naar een onbekend land te vertrekken, waar u tevens geen enkel familielid heeft (Verklaring DVZ, nr. 21), veeleer dan te proberen in een andere stad in uw herkomstland een leven op te bouwen, is dan ook weinig aannemelijk.

Tot slot dient ook gewezen te worden op een ongerijmdheid in uw verklaringen en die van uw vrouw betreffende de problemen van andere familieleden. U zegt immers herhaaldelijk dat niemand anders van uw familie ooit problemen kende als een gevolg van uw situatie, afgezien van het eenmalige incident met uw vader na jullie vertrek uit Georgië (CGVS, p. 9 & 10). Uw vrouw heeft het daarentegen, zowel op de DVZ als op het CGVS, over een incorrecte behandeling/pesterijen op school naar uw zoon toe, komende van zijn leerkracht als een gevolg van uw politieke overtuiging (DVZ, Vragenlijst 3.5 + CGVS B, p. 5).

Al het bovenstaande zorgt er dan ook voor dat er ernstige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de door u (en uw vrouw) beweerde problemen.

Verder dient tevens te worden vastgesteld dat u hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u niet kan rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten.

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook worden verwacht dat hij of zij eerst alle billijke en realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. U

slaagde er niet in aannemelijk te maken dat u alle redelijk en realistisch van u te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput.

U verklaart melding te hebben gemaakt van uw problemen bij uw partij, die u echter niet kon helpen, maar bij de politie klacht indienen kon niet volgens u. Zelfs in een regio waar Gia niet actief was, zou dit geen zin hebben. Dit is echter slechts een blote bewering. Evenmin heeft u zich geïnformeerd naar andere mogelijkheden die ter uwer beschikking stonden, noch heeft u enige andere stappen ondernomen. Volgens u had niemand u kunnen helpen en zouden dergelijke acties uw problemen alleen maar verergeren. Gevraagd waarop u zich baseert om dit te zeggen, geraakt u niet verder dan een ongefundeerde uitspraak te doen dat men uw klacht niet zou behandelen, maar u laat na concreet te duiden waarom u daarvan overtuigd bent (CGVS, p. 10 & 11).

Op deze manier maakt u niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onwillig en/of onmachtig zouden zijn u bescherming te verlenen.

Uit dit alles dient dan ook te worden besloten dat de door u aangebrachte elementen niet aannemelijk zijn. Een vrees voor vervolging omwille van deze feiten kan bijgevolg niet worden aangenomen.

De documenten die u indiende –uw Georgisch paspoort, identiteitskaart en een attest van uw partij-, bewijzen hoogstens uw identiteit, reisweg en activiteiten voor de partij, maar verschaffen geen bewijswaarde aangaande uw beweerde vervolgingsfeiten en kunnen de appreciatie van het CGVS dan ook niet ombuigen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet hebt aangetoond dat er wat u betreft een vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, noch dat er een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

De vluchtelingenstatus en de status van subsidiaire bescherming worden u geweigerd."

Volledigheidshalve zij nog toegevoegd dat u bij de DVZ verklaarde dat u bij terugkeer naar Georgië vermoord vreest te worden door politiemensen van de Georgische overheid en de overheidspartij omdat bijna al uw familieleden in de partij NB zitten. Uw man en schoonvader zijn al heel lang lid en worden door hun politieke kleur veel lastiggevallen en kregen problemen (Vragenlijst CGVS, nr. 3.4 -3.5). Na confrontatie met deze verklaringen, geeft u bij het CGVS aan dat enkel uw man lid is en uw schoonvader slechts aanhanger en u verder geen andere familieleden heeft die actief zijn bij de NB (CGVS, p. 6). Bijgevolg kan in uw hoofde evenmin een nood aan internationale bescherming worden weerhouden omwille van het vermeende politieke lidmaatschap en/of activiteiten van eventuele andere familieleden.

De door u ter staving van uw verzoek neergelegde documenten (uw huwelijksakte, paspoort, de paspoorten van uw kinderen en jullie boarding passes), zijn niet van dien aard dat ze bovenstaande beslissing en beoordeling kunnen wijzigen. Deze documenten bevatten immers louter informatie aangaande uw identiteit en die van uw gezinsleden en jullie reisweg, maar geen informatie betreffende de door u ingeroepen vervolgingsfeiten en/of vrees bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoekster haalt tevens een kennelijke beoordelingsfout aan.

Verzoekster wijst er in haar verzoekschrift op dat zij in België het slachtoffer is geworden van huiselijk geweld. Haar ex-partner, S.J., die – zoals wordt aangegeven in het verzoekschrift – ondertussen zou zijn teruggekeerd naar Georgië, sloeg haar in het opvangcentrum waardoor hij uit het centrum werd geplaatst. Verzoekster verwijst in dit verband naar het OFPRA-rapport over vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld in Georgië van april 2018 waaruit blijkt dat de politie nog steeds onvoldoende is opgeleid in zaken van huiselijk geweld, wat leidt tot een gebrek aan bescherming voor de slachtoffers. Datzelfde rapport betreurt ook dat de door de staat verstrekte opvangvoorzieningen slechts in vier regio's van het land aanwezig zijn en

dat de rehabilitatie van de slachtoffers op lange termijn gebrekkig blijft, gezien een groot deel van hen financieel volledig afhankelijk blijft van hun echtgenoten. Verzoekster verwijst ook naar een ander rapport van het Amerikaanse Ministerie van Buitenlandse Zaken van maart 2019 dat bevestigt dat huiselijk geweld tegen vrouwen in het algemeen een aanzienlijk probleem blijft. Verder verwijst verzoekster naar landeninformatie van het CGVS aangaande Georgië van februari 2022 en onderstreept zij dat het CEDAW aangaf dat, ondanks grote vooruitgang op het vlak van gendergelijkheid en vrouwenrechten in Georgië, de effectieve implementatie van wetten en beleid dienaangaande op verschillende gebieden achterwege blijft. Met het voorgaande meent verzoekster dan ook dat zij niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische autoriteiten.

Daarnaast stelt zij te zullen worden gediscrimineerd bij terugkeer naar Georgië omdat zij een vrouw is. Verzoekster voegt een aantal persartikelen toe aan haar verzoekschrift, in casu enkel het CEDAW rapport over Georgië van 8 februari 2023.

3. Nota met opmerkingen

Op 20 november 2023 ontvangt de Raad vanwege de verwerende partij in dit beroep een nota met opmerkingen overeenkomstig artikel 39/72, §1 van de Vreemdelingenwet waarbij zij volhardt in haar beslissing. Zij gaat ook in op de nieuwe vervolgingsgrond die verzoekster in haar verzoekschrift aanhaalt en verwijst hierbij naar de COI Focus “Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023.

De partijen dienen geen pleitnota in.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

5. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.1. Ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS verklaart verzoekster dat zij samen met haar echtgenoot en kinderen Georgië heeft verlaten omdat haar echtgenoot problemen ondervond naar aanleiding van zijn lidmaatschap bij de Nationale Beweging.

In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd dat verzoekster geen persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk maakt. Deze beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat verzoekster haar verzoek op dezelfde motieven als die van haar man S.J. baseert. In het kader van zijn verzoek werd overgegaan tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming omwille van het ongeloofwaardig karakter van zijn relaas en de mogelijkheid tot nationale bescherming. De commissaris-generaal stelt hierbij vast dat (i) het profiel van verzoeksters man een laaggeplaatst opposant/criticus betreft die sinds 2019 was tewerkgesteld voor de partij ‘Nationale Beweging’ op lokaal niveau in de regio van Telavi, (ii) er actueel geen sprake is van een veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime waardoor het risico op vervolging omwille van een politieke overtuiging en/of activiteiten individueel dient te worden beoordeeld, (iii) de man van verzoekster er niet in slaagde aannemelijk te maken waarom zijn belagers het precies op hem gemunt zouden hebben gezien zijn erg geringe invloed met het verrichten van administratieve taken en het ronselen van twintig personen voor manifestaties, (iv) hij weigerde om hetzelfde werk voor de partij in een andere stad uit te voeren hoewel dit het einde van zijn problemen had kunnen betekenen, (v) een tegenstrijdigheid werd vastgesteld tussen de verklaringen van verzoekster en deze van haar man wat betreft de problemen die zij omwille van het werk van haar man zouden hebben ondervonden en (vi) hij niet aannemelijk heeft gemaakt

dat hij niet kan rekenen op de bescherming van de Georgische nationale autoriteiten, gelet op de beschikbare landeninformatie hieromtrent. De documenten die verzoekster en haar man neerlegden kunnen deze vaststellingen niet wijzigen. Volledigheidshalve voegt de commissaris-generaal er aan toe verzoekster evenmin een nood aan internationale bescherming aantoonde omwille van het vermeende politieke lidmaatschap en/of activiteiten van eventuele andere familieleden.

De bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot de verklaringen van verzoekster en haar man alsook de door hen bijgebrachte documenten, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent en correct.

Verzoekster slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijft. Zij onderneemt in haar verzoekschrift geen enkele poging om de betrokken motieven in de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. Daar verzoekster in haar verzoekschrift in het geheel niet ingaat op deze motieven van de bestreden beslissing, toont zij niet aan dat deze motieven onredelijk of ontoereikend zouden zijn en slaagt zij er ook niet in om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te verklaren of te weerleggen.

De bevindingen van de commissaris-generaal over het beweerde vluchtrelaas van verzoekster en haar echtgenoot, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, blijven dan ook gehandhaafd en worden integraal overgenomen. Bovendien ondermijnt de stelling in het verzoekschrift dat de echtgenoot van verzoekster zou zijn teruggekeerd naar Georgië, verder haar vrees omwille van zijn beweerde politieke activiteiten.

5.2. In haar verzoekschrift voert verzoekster een vrees aan voor huiselijk geweld door haar ex-partner. Samen met de verwerende partij bemerkt de Raad dat zij deze vrees voor huiselijk geweld voor het eerst in haar verzoekschrift aanhaalt, zonder deze ooit eerder te hebben vermeld. Zelfs toen verzoekster op het einde van haar persoonlijk onderhoud werd gevraagd of ze nog iets wenste toe te voegen, antwoordde ze negatief (NPO, p. 6). De aangevoerde vrees voor huiselijk geweld betreft aldus een geheel nieuw asielmotief dat volledig los staat van de elementen van het verzoek om internationale bescherming die verzoekster eerder voor het CGVS heeft aangebracht en die werden beoordeeld door de commissaris-generaal in de bestreden beslissing.

Verzoekster duidt verder niet waarom zij deze vrees en deze vervolgingsgrond niet eerder in de procedure had kunnen aanbrengen. Tevens verstrekt zij slechts een zeer summiere uitleg over de concrete problemen waarmee ze te maken had met haar ex-partner, situeert ze deze geenszins concreet in de tijd en legt ze geen enkel begin van bewijs neer dat haar ex-partner haar zou hebben geslagen of dat hij om die reden uit het centrum werd geplaatst.

5.3. Los van de geloofwaardigheid van het door verzoekster beweerde huiselijk geweld, wijst de Raad er op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet immers aannemelijk maken dat hij alle redelijk van hem te verwachten nationale beschermingsmogelijkheden heeft uitgeput, waarin verzoekster in casu niet slaagt.

Uit de landeninformatie die beschikbaar is in het rechtsplegingsdossier, met name de COI Focus "*Georgië – Algemene situatie*" van 16 januari 2023 waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing en de nota met opmerkingen van de verwerende partij, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen ook een beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op het vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisatie van de rechterlijke macht. Hoewel er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds worden gesteld dat bescherming wordt geboden door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen kan worden aangetoond dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk worden vervolgd. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord

door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Uit de informatie die voorhanden is, blijkt bovendien geenszins dat er sprake zou zijn van een gedifferentieerde behandeling van kritisch denkenden door de ordediensten wanneer zij bescherming van de autoriteiten inroepen in het kader van gemeenrechtelijke feiten of een interpersoonlijk conflict.

De Raad wijst er in dit verband voorts op dat, specifiek met betrekking tot de situatie van huiselijk geweld, uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat er sinds de ondertekening van het Verdrag van Istanbul in 2014 en de goedkeuring ervan in 2017 meerdere wijzigingen werden doorgevoerd van de Georgische strafwet en verschillende actieplannen werden gelanceerd om geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld te bestrijden en slachtoffers te beschermen. Daarnaast werd in 2018 binnen het Georgische ministerie van Binnenlandse Zaken het Human Rights Protection and Investigation Quality Monitoring Department opgericht. Dit departement is verantwoordelijk voor het monitoren van onderzoek naar onder meer huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen (inclusief seksueel geweld) en ziet erop toe dat het onderzoek in dergelijke zaken efficiënt verloopt en er een tijdige reactie is. Dit departement organiseert tevens opleidingen en vaardigt richtlijnen uit voor politieagenten, onderzoekers en procureurs om beter te reageren op situaties van huiselijk en gendergerelateerd geweld.

De Georgische strafwet beschouwt huiselijk geweld, zowel fysiek geweld als systematisch psychologisch geweld, als een afzonderlijk misdrijf en bevat tal van verzwarende omstandigheden waardoor daders van huiselijk geweld strenger bestraft kunnen worden. De Georgische wet inzake geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld voorziet tijdelijke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers van huiselijk geweld in de vorm van opvang voor slachtoffers en een contactverbod en elektronisch toezicht voor daders. Een inbreuk op een contactverbod wordt sinds 2018 vanaf de eerste overtreding gezien als een misdrijf.

In samenwerking met ngo's heeft de regering een noodlijn die 24 uur op 24 uur operatief is. Er bestaat ook een telefoonapplicatie via dewelke slachtoffers van huiselijk geweld of andere vormen van geweld via een tekstbericht de hulpdiensten kunnen verwittigen. Sinds 2018 is er een vragenlijst voor politieagenten om het risico in geval van huiselijk geweld beter te kunnen inschatten, al wordt deze niet altijd even zorgvuldig ingevuld en is de verdere afhandeling vaak ineffectief. Enkele grote politiekantoren hebben ook advocaten ter beschikking die zijn opgeleid om slachtoffers (overlevenden) en getuigen van huiselijk geweld bij te staan tijdens de gerechtelijke procedure. Nog sinds 2018 zijn gespecialiseerde openbare aanklagers en onderzoekers verantwoordelijk om dergelijke zaken te behandelen.

Zowel de overheid als ngo's beheren opvangtehuizen met een beperkt aantal plaatsen voor vrouwen en hun minderjarige kinderen in vijf van de tien regio's in Georgië. Vrouwen en ook mannen kunnen hier terecht op voorwaarde dat ze aangifte hebben gedaan van het geweld waarvan ze slachtoffer werden. Over het algemeen zijn zij die gebruik hebben gemaakt van vluchthuizen hierover tevreden. De ondersteuning en begeleiding van slachtoffers van huiselijk geweld na het verlaten van een vluchthuis blijven evenwel een pijnpunt, net als de coördinatie tussen de verschillende actoren die slachtoffers van huiselijk geweld en geweld tegen vrouwen detecteren, opvolgen of begeleiden.

Steeds meer mensen dienen een klacht in wanneer zij het slachtoffer zijn van huiselijk geweld, mede dankzij het verhoogde aantal beschermingsmaatregelen voor slachtoffers en de toegenomen bekendheid rond wettelijke oplossingen voor situaties van huiselijk geweld. De reactie van de ordediensten op situaties van huiselijk geweld is eveneens aanzienlijk verbeterd, al blijft daadwerkelijke bescherming van slachtoffers tegen secundaire victimisatie en herhaaldelijk geweld problematisch net als de informatie-verlening en ongevoeligheid van de betrokken overheidsactoren en de selectieve aanpak wanneer invloedrijke personen de geweldplegers zijn. Ook wat betreft de behandeling van zaken van seksueel geweld is er nog heel wat ruimte voor verbetering. Tot slot vinden slachtoffers van geweld die extra kwetsbaar zijn, bijvoorbeeld etnische minderheden, laaggeschoolden en vrouwen op het platteland, ondanks informatiecampagnes van de overheid vaak nog steeds niet de weg naar dienstverlening en beschermingsmechanismen.

Hoewel de reactie van de Georgische autoriteiten ten aanzien van slachtoffers van huiselijk geweld zeker nog bepaalde tekortkomingen vertoont, blijkt uit de beschikbare informatie bijgevolg niet dat de Georgische autoriteiten in het algemeen onwillig of onmachtig zijn om bescherming te verlenen aan slachtoffers van huiselijk geweld.

Uit voormelde COI Focus van januari 2023 blijkt dan ook dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

De algemene informatie waarnaar verzoekster in het verzoekschrift verwijst teneinde de beschermings-mogelijkheden in Georgië aan slachtoffers van huiselijk geweld op de korrel te nemen, is verouderd of loopt verder gelijk met, dan wel ligt in het verlengde van de informatie vervat in de voormelde

COI Focus van 16 januari 2023, zoals het CEDAW rapport van februari 2023. Noch het betoog van verzoekster, noch de informatie waarnaar zij verwijst is bijgevolg van aard om te doen besluiten dat de appreciatie van de situatie in Georgië zoals hiervoor beschreven niet langer correct of redelijk zou zijn. Het gegeven dat er ruimte is voor verbetering betekent niet dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om hem bescherming te bieden. De Raad stipt hierbij nog aan dat de bescherming die de nationale overheid biedt doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids)problemen in het algemeen aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, ook in het kader van huiselijk geweld.

Er mag dan ook redelijkerwijze van verzoekster verwacht worden dat zij aantoont dat bescherming in haar persoonlijke geval niet beschikbaar is.

5.4. Het komt bijgevolg aan verzoekster zelf toe om in haar individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wendt om bescherming te vragen. Zij slaagt hierin evenwel niet. Door louter te verwijzen naar algemene rapporten die stellen dat er een gebrek is aan bescherming voor slachtoffers van huiselijk geweld, toont verzoekster niet aan dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, noch dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Georgische overheid voor bescherming.

Gelet op het voorgaande, stelt de verwerende partij in haar nota met opmerkingen terecht dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij voor het huiselijk geweld vanwege haar echtgenoot, geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Georgië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten en dat deze niet bij machte of niet willig zouden zijn om haar hulp en/of bescherming te bieden. Zij toont aldus niet aan dat in haar geval geen doeltreffende niet-tijdelijke bescherming vanwege de overheid in Georgië beschikbaar zou zijn, noch dat zij daartoe geen toegang zou hebben en zij slaagt er dan ook niet in met concrete, valabele en objectieve elementen aan te tonen dat de Georgische autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

5.5. Verder stipt de verwerende partij terecht aan dat verzoekster over een familiaal netwerk beschikt in Georgië. Ze verklaarde immers dat haar broer, zus en moeder nog altijd in Georgië verblijven en zij met hen nog regelmatig contact heeft (NPO, p. 3-4). Ook kon ze bij haar moeder terecht en bleef ze er logeren om de problemen omwille van de politieke activiteiten van haar man te vermijden. Zo stelde ze acht maanden lang voor haar vertrek naar België bij haar moeder te hebben verbleven voor periodes van een paar dagen of een week, maar soms ook van een maand (NPO, p. 3). Er kan dan ook worden aangenomen dat verzoekster met haar kinderen op een voldoende ondersteunend netwerk kan terugvallen in geval van terugkeer naar Georgië.

5.6. Waar verzoekster in het verzoekschrift nog een vrees uit voor discriminatie omwille van haar geslacht als vrouw, heeft zij dit nooit eerder aangehaald tijdens haar persoonlijk onderhoud. Verzoekster laat ook na dit element verder uit te werken of te concretiseren in het verzoekschrift. De loutere verwijzing naar haar geslacht is verder onvoldoende om te besluiten dat zij in geval van terugkeer naar Georgië zal worden vervolgd of gevisieerd. Vooreerst blijkt uit de landeninformatie niet dat er in Georgië sprake is van een groepsvervolging van vrouwen. Om tot internationale bescherming te leiden, moet het ontzeggen van rechten, de discriminatie of stigmatisering van die aard zijn dat dit aanleiding geeft tot een situatie die kan worden gelijkgeschakeld met vervolging of ernstige schade. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten van een verzoeker worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst voor die verzoeker ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Verzoekster maakt geen gewag van dergelijke zwaarwegende problemen en zij brengt geen concrete, op haar persoon betrokken elementen of feiten aan waaruit zou blijken dat zij in geval van terugkeer naar Georgië persoonlijk een bijzonder risico op systematische discriminatie loopt, in die mate dat er sprake is van de aantasting van een mensenrecht, of een daad van vervolging, of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Deze zeer algemene stelling in het verzoekschrift betreft niet alleen een blote bewering en volstaat dan ook niet om een individueel en objectief risico vast te stellen. Verzoekster brengt geen concrete elementen aan die er op wijzen dat zij als vrouw in geval van terugkeer naar Georgië een bijzonder risico loopt.

5.7. Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoekster brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

7. Er wordt op geen enkele wijze uiteengezet op welke wijze artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet zou zijn geschonden door de bestreden beslissing. Het middel is in die mate dan ook onontvankelijk.

Uit wat voorafgaat blijkt verder dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van deze wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend vierentwintig door:

M. MAES, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES